

Medlem siger, at det er en Sjældenhed, at der er Storm deroppe, og at Fiskerne bliver vaade paa de Kanter. Det ærede Medlem kan slaa op i Meteorologisk Instituts Beretning, saa vil han se, at paa Færøerne er af 100 Dage de 88 med Storm og Blæst og de 12 med roligt Vejr. Det vil altsaa sige, at der saa godt som altid er oprørt Hav paa disse Kyster, for Havet lægger sig jo ikke med det samme. Hvorfor vil det ærede Medlem saa gøre sig morsom over min Skildring af disse Forhold? thi der er dog de alvorligste Forhold ved Vaagseide; i de to sidste Aar har Fiskerne faaet deres Baade knust, naar de løb op med Baadene i Brændingen og Stormen, det var kun med Nød og neppe, de slap derfra med Livet. Det er Sandheden, men hvorfor strides videre herom? Den højttærede Justitsminister har jo lovet, at Forholdene skal blive undersøgt, og at der skal blive taget Hensyn til Fiskernes berettigede Krav, saa jeg vil haabe, at Fiskerne ved Vaagseide, i alle Tilfælde til næste Vinter, faar en bedre Landingsplads end den, de hidtil har maattet nøjes med.

Jeg udtalte, da jeg forrige Gang havde Ordet, at de færøske Fiskere stod i et Slaveforhold, et Afhængighedsforhold til Købmanden. Det er selvfølgelig ikke nogen Tilfældighed, at jeg har valgt denne Ordstilling: et Slave- og Afhængighedsforhold, den har jeg valgt med Forsæt, og jeg har skudt disse skarpe Ord i Spidsen, fordi jeg vilde have, at der skulde tales om hele dette Spørgsmaal, og jeg har i saa Henseende haft megen Fornøjelse af det ærede Medlem, der utallige Gange talte om, at jeg har kaldt de færøske Fiskere for Slaver o. s. v.; det vil jeg slet ikke tage mig nær. Det, jeg har villet sige med disse Ord, er, at de færøske Fiskere staar i et dybt Afhængighedsforhold overfor Købmændene, og det er heller ikke blevet benægtet. Det ærede Medlem har ikke turdet vove at benægte, at de færøske Fiskere i stor Udstrækning maa tage paa Kredit hos Købmændene, og det kan han heller ikke benægte, fordi det er det virkelige Forhold. Hvis det ærede Medlem nu tror, at der kan drives lidt Agitation paa, at jeg har sagt dette om Slaveforhold, saa tror jeg, det ærede Medlem ogsaa i saa Henseende forregner sig, fordi der er mangfoldige Mennesker paa Færøerne, der føler sig i allerhøjeste Grad trykket af, at de skal leve under disse vanskelige og slette økonomiske Forhold; og at de maa leve under disse Kredit-Forhold bevirker, at de bliver

ufri i andre Henseender overfor Købmændene. Det ærede Medlem omtalte, at jeg har sagt, at de i Virkeligheden er saa ufri, at de ikke kan disponere over den Fisk, som retmæssig hører dem til, naar de kommer hjem med deres Kuttere efter de lange, haarde Ture til Island og Grønland. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil benægte dette, eller han ikke vil benægte det, for han siger to stik modsatte Ting lige efter hinanden. Jeg vil bede ærede Medlemmer om at høre, hvad det er, det ærede Medlem fortæller os med Hensyn til Fiskernes Dispositionsret over Fisken. Det ærede Medlem siger: „Nej, de Fisk, der kommer ind, ejes for den Parts Vedkommende, som tilkommer Fiskerne, af Fiskerne; de kan altsaa sælge dem til, hvem de vil.“ (*Rytter: Ja*). Nu siger det ærede Medlem ja, men længere henne i samme Tale siger han følgende: „Det maa være af fuldstændig Uvidenhed, det ærede Medlem taler saadan; thi i de forskellige Kontrakter indeholdes Regler om, til hvem Fiskernes Andel skal sælges.“ Hvad er rigtigt? (*Rytter: Begge Dele*). De disponerer altsaa frit over Fisken, men paa den anden Side er det bestemt, til hvem den skal sælges. Ja, saa er sort og hvidt eet i denne Verden, det maa jeg erkende, og jeg tilstaar oprigtig talt, at her slipper min Forstand op, men den er jo heller ikke saa stor som det ærede Medlems, saa det kan jo være, vi kan faa en Løsning paa denne Præmierebus. Jeg vil dog ellers sige, at hvis et Blad aftrykte den og satte en nogenlunde rimelig Præmie for Besvarelsen, saa vilde man faa at se, at der dog alligevel ikke var mange, der kunde løse den rigtigt.

Det ærede Medlem har heller ikke vovet at bestride Rigtigheden af den Fortjeneste, som jeg har opgivet for Fiskerne, og det har ogsaa sin gode Grund, men det er dog et Spørgsmaal, som det ærede Medlem særlig skulde have dæilet ved, da det jo spiller en meget stor Rolle for hele vor Stilling paa Færøerne, at de færøske Fiskere maa nøjes med en saa ringe Løn. Hvis det ærede Medlem har læst „Berlingske Tidende“ for i Aftes, vil det ærede Medlem have set en Artikel paa Forsiden, hvori man kommer ind paa en Konflikt, der i Øjeblikket er mellem de islandske Trawlejerne og de islandske Fiskere. Det oplyses i denne Artikel, at de islandske Fiskere har en Aarsløn fra 4 000 til 6 000 Kr. Nu kan det ærede Medlem deroverfor stille Færingerne, der tjener 700 à 800 Kr. for 7 à 8 Maaneders